

trong an nhàn, no ấm, thông dong, không sợ sệt ai cả. Mỗi con khỉ tự làm lấy mà ăn, và không ai phải dâng bốc ngợi khen ai lơ lửng như bây giờ. Nhưng từ ngày nhóm khỉ hiện tại cai trị, bày ra những luật lệ lạ lùng, nói là để đem hạnh phúc, bảo vệ no ấm cho toàn dân, thì ai cũng đói, ai cũng sống trong lo âu sợ sệt, và nhiều kẻ đã chết, đã mất tích bí mật, cho nên ai cũng sợ. Toàn dân khỉ đều biết chủ trương láo khoét bịp bợm của tập đoàn cai trị, nhưng họ không làm chi được, vì chúng đàn áp dã man và không nương tay. Sau khi uống rượu, ông cụ sợ bị tố cáo, sợ bị hành tội. Ông cụ khỉ đã dẫn năm nhà khoa học trốn đi theo con đường tắt bí mật ra khỏi khu rừng, vùng đất của bọn khỉ tự xưng là văn minh tiên tiến.

Phần kể thêm thay kết luận:

Người ta kể thêm rằng, vào đầu thập niên 1990, đoàn thám hiểm đã trở lại khu rừng già với một nhóm người võ trang, bắt được chúa khỉ cùng mười hai con khỉ tham mưu, đem máy bay chở gia đình chúng đến tái định cư chúng ở một vùng rừng già xa xôi, mà chúng không thể trở về chốn cũ. Đời sống và sinh hoạt của quốc gia khỉ dần dần trở lại bình thường. Ai làm nấy ăn, không còn bị bóc lột, bị bỏ đói, bị khủng bố dã man. Nhiều năm sau, các thế hệ khỉ con cháu lớn lên, nghe bố mẹ kể chuyện xưa, chúng không tin đã có một thời đại lạ lùng như vậy, và cho rằng, các bậc cha ông bày ra chuyện vui kể cho con cháu nghe mà thôi. ■

CÓ MỘT MÙA THU...

*Có một mùa Thu xa rất xa
Mùa Thu vang dậy tiếng Thu ca
Lòng son rộn rã cùng sông núi
Tháng tám chuyển mùa giục giã ta*

*Mộng đã theo ta từ thuở đó
Rừng sâu núi thẳm cũng thân thương
Lời Thu vang động hồn non nước
Tháng tám sương giăng khắp nẻo đường*

*Ta đã vì Thu bỏ gắm hoa
Ngờ đâu Thu gian dối tình ta
Cho ta đau xót, buồn u uất
Tháng tám tình Thu đã nhạt nhòa*

*Bỏ lại núi rừng chẳng tiếc thương
Xem như ta vỡ mộng thiên đường
Quay về phố thị thênh thang nắng
Tháng tám ngàn Thu nhạt sắc hương*

*Thu hồi! ta đi chẳng tạ từ
Không còn quyến rũ nữa Thu ơi!
Không còn khúc hát chiều Thu ấy
Tháng tám mùa Thu đã chết rồi.. ■*

Nguyễn Đắc Khoa.